Mirkowice, st. 33, gm. Mieścisko, woj. poznańskie, AZP 45-32/7

Informator Archeologiczny : badania 32, 7

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

MUZEUM HISTORII POLSKI

W obrębie koncentracji zaobserwowano 4 plamy hematytowe w iluwium. Owal zamykający wewnątrz te plamy liczy około 4,5 x 3 m i jest nieco większy od analogicznych obiektów odkrytych w sezonach ubiegłych i wiązanych z pozostałościami obiektów mieszkalnych.

W wykopie natrafiono również na kilka fragmentów ceramiki neolitycznej i na co najmniej kilka zabytków związanych prawdopodobnie z mezolitem.

Materiały z wykopu 1/98 są przechowywane w PMA w Warszawie.

W wykopie III/98, liczącym 43 m^2, kontynuowano eksplorację krzemienicy częściowo przebadanej w roku ubiegłym. Przebadano obszary o wyraźnie zmniejszającej się gęstości występowania wytworów krzemiennych. Uchwycono w ten sposób zasięg skupienia oraz zanotowano obszar pewnej pustki pomiędzy tym skupieniem a inną krzemienicą również przebadaną w ubiegłym sezonie. W wykopie III/98 znaleziono 821 zabytków krzemiennych, w tym 2 rdzenie i 8 narzędzi, l tłuczek kamienny, 3 ziarna hematytu, l fragment ceramiki prahistorycznej. Elementem niewątpliwie późniejszym jest gładzone dłuto z krzemienia pasiastego - zabytek znajdowany najczęściej w grobach kultury amfor kulistych.

Materiały z wykopu III/98 są przechowywane w IAiE PAN w Warszawie.
Badania będą kontynuowane.

MIRKOWICE, st. 33, gm. Mieścisko, woj. poznańskie, AZP 45-32/7

- obozowisko łowieckie kultury hamburskiej (paleolit - późny glacjał, Bölling)

Wykopaliskowe badania przeprowadzone w lipcu i sierpniu przez dr. Jacka Kabacińskiego (Instytut Archeologii i Etnologii PAN, Poznań). Finansowane przez Poznańskie Towarzystwo Prehistoryczne. Przebadano powierzchnię ¾ ara.

W sezonie 1998 wyeksplorowano północną część krzemienicy 1. W trakcie eksploracji pozyskano ponad 400 wytworów krzemiennych, związanych z osadnictwem hamburskim. Spoczywały one zarówno na złożu wtórnym jak i *in situ*, w poziomie gleby kopalnej o charakterze poligenetycznym, wykształconej w początkach późnego glacjału. W obrębie gleby kopalnej materiału krzemiennego było wyraźnie mniej niż w sezonie 1997; wystąpiły również pojedyncze przepalone kości i fragmenty narzędzi kamiennych. W tymże poziomie odkryto również skamielinę - ząb rekina.

W trakcie badań w obrębie rynny glacjalnej odsłonięto strop gytii grubodetrytusiwej datowanej na Bölling (współczesnej osadnictwu hamburskiemu), a następnie cały osad wycięto, pobierając około 1 m^3 do rynienek aluminiowych. Osad ten następnie przepłukano pozyskując kilka tysięcy kości drobnych ssaków, ptaków, płazów i ryb. Jest to największy zbiór fauny późnoglacjalnej pozyskany dotychczas na całym Niżu Europejskim. W poziomie tym wystąpiły również węgle drzewne. Z wykopu tego (3/98) pobrano również kilkanaście prób osadów do badań palinologicznych, glebowych i radiowęglowych.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Poznańskim Oddziale Instytutu Archeologii i Etnologii PAN.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Materiałach z konferencji UISPP w Krakowie".

Badania będą kontynuowane.

Nowy Dworek, st. 7, gm. Świebodzin, woj. zielonogórskie, AZP 53-14/7- patrz: wczesne średniowiecze

NOWY DWOREK, st. 20, gm. Świebodzin, woj. zielonogórskie, AZP 53-14/20

- obozowisko schyłkowopaleolityczne
- osada neolityczna

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 6 lipca do 10 sierpnia przez mgr Ewę Przechrztę (Muzeum Archeologiczne Środkowego Nadodrza w Świdnicy k/Zielonej Góry).